

Вільне есе

Есе – невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і виражає підкреслено індивідуальну точку зору автора та враження з конкретного приводу чи питання й не претендує на вичерпне та визначальне трактування теми

Стиль есе відрізняється образністю, афористичністю, використанням свіжих метафор, нових поетичних образів, свідомою настановою на розмовну інтонацію та лексику. На перший план виступає особистість автора

Стиль – художній або публіцистичний. Емоційність, експресивність, яскрава образність досягаються вживанням метафор, порівнянь, алегоричних і притчевих образів, символів. Коректність у висловленні дискусійних думок.

Вільне есе

Ознаки:

- невеликий обсяг (7-10 речень);
- вільна форма і стиль викладу;
- довільна структура;
- обов'язкова вимога: наявність позиції автора

Вільне есе обмежене в часі 5 – 10 і 10 – 15 хв

Побудова вільного есе

- 1) вступ, у якому необхідно обґрунтувати вибір теми, правильно сформулювати тезу;
- 2) основна частина, у якій відбувається розгортання думки щодо порушеної проблеми та подається її аргументація;
- 3) узагальнення висновків відповідно до теми.

Приклад вільного есе.

Я українець

Слова українського гімну давно запали в душу і були вивчені за власним вибором у підлітковому віці. Мені подобаються вишиванки, я люблю їх вдягати – це гарний і рідний мені одяг. Українські майстрині

вміють робити з вишиванок справжні витвори мистецтва. До мого раціону входить багато різних страв, серед яких має місце і сало, хоча найбільша перевага віддається його копченому різновиду. Із великим задоволенням танцюю гопак – чудовий, жвавий, енергійний і запальний танець, який приносить багато приємних емоцій. З Дніпром пов'язує багато спогадів, але перепливати його спадало на думку лише у найекстремальніших фантазіях. Мій «Кобзар» лежить на тумбочці під рукою. Коли я шукаю розради для душі чи відповідей на складні питання, то перечитую емоційні і мудрі слова Шевченка. Рушники, що залишились від бабусі, приємно милують око. Я – українець.

Коментар

Як бачимо, в основу тексту покладено *роздум*, спричинений тим, що автор бачить, чує, переживає, що ятрить його душу, на що немає відповіді, а хотілося б, щоб була. Тож завдання есе – зовсім не розповідь про життєву ситуацію, а інформування про спричинені нею ідеї, їхні пояснення, ненав'язливе намагання переконати в чомусь адресата мовлення

Використані джерела:

<https://vseosvita.ua/library/ese-vidi-esenapisanna-vilnogo-ese-65845.html>